

Стойчо. Отъ днесъ ние двама съ тебе сме повече отъ братя. Хайде сега — съ Бога напредъ.

Чавдаря. На добъръ часъ.

Гергина. И лекъ пжтъ.

Стойчо Иманярътъ тръгва.

Чавдаря. Да те съпровожда до нѣкжде.

Стойчо. (Спрѣлъ се). Не; не бива. Да не ни виждатъ хората...

= Както кажешъ.

Стойчо излиза.

IV.

Мълчание.

Гергина. Като че ми измъкна този човѣкъ душата! Хубаво приказва, ама има нѣщо... Запомни ми приказката, Йордане, ще излѣзе нѣщо.

Чавдаря. (На смѣхъ). Инакъ нѣмаше да си жена!

— Слушай, Йордане, за да бждемъ спокойни — хайде да отпечатаме торбичката... Нека ги видя и азъ...

= Подире!.. Нали ще познае!

— Той има довѣрие въ тебе. Обещавамъ ти, че нѣма да ги пипна съ прѣстъ. Само да ги видя за мое спокойствие.

— (Сопнато). То не е женска работа!

Мълчание.

Гергина. ... Я помисли, пѣкъ, че излѣзатъ...

Чавдаря. Фалшиви!

— Тѣй, ами!

= Какъ може, когато ги показахъ на човѣка.

Той всѣки день пипа злато!